

Ježiš Kristus je Pán a Kráľ vesmíru

Pán Ježiš, skôr ako vystúpil na nebesia, prikázal svojim učeníkom, aby hlásali evanjelium celému svetu a aby krstili všetky národy: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený“ (Mk 16, 15 – 16). „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna, i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“. Všeobecné poslanie Cirkvi pochádza z príkazu Ježiša Krista a plní sa v priebehu storočí ohlasovaním tajomstva Boha, Otca, Syna a Duchu Svätého, i tajomstva vtelenia Syna, ako udalosti spásy pre celé ľudstvo. Sú to základné pravdy kresťanského vyznania viery: „Verím v jedného Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, sveta viditeľného i neviditeľného. Verím v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodného Syna Božieho, zrodeného z Otca pred všetkými vekmi; Boha z Boha, Svetlo zo Svetla, pravého Boha z Boha pravého, splodeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom. Skrze neho bolo všetko stvorené. On pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies. A mocou Duchu Svätého vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom. Za nás bol aj ukrižovaný za vlády Poncia Piláta, bol umučený a pochovaný, ale tretieho dňa vstal zmŕtvych podľa Svätého písma. A vystúpil do neba, sedí po pravici Otca. A zasa príde v sláve súdiť živých i mŕtvych a jeho kráľovstvu nebude konca. Verím v Duchu Svätého, Pána a Oživovateľa, ktorý vychádza z Otca i Syna. Jemu sa zároveň vzdáva tá istá poklona a sláva ako Otcovi a Synovi. On hovoril ústami prorokov. Verím v jednu, svätú, všeobecnú, apoštolskú Cirkev. Vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov a očakávam vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku“. Cirkev v priebehu storočí verne ohlasovala a dosvedčovala Ježišovo evanjelium. Na konci druhého kresťanského tisícročia je však toto poslanie ešte ďaleko od svojho zavŕšenia. Preto je dnes výzva apoštola Pavla k misionárskemu úsiliu každého pokrsteného aktuálnejšia než inokedy: „Veď ak hlásam evanjelium, nemám sa čím chváliť; to je moja povinnosť a beda mi, keby som evanjelium nehlásal!“ (1 Kor 9, 16). To vysvetľuje mimoriadnu pozornosť, ktorú venoval učiteľský úrad motivovaniu a podporovaniu evanjelizačného poslania Cirkvi, najmä vo vzťahu k náboženským tradíciám sveta. Vzhľadom na hodnoty, ktoré

tieto tradície potvrdzujú a ponúkajú ľudstvu, deklarácia o postoji Cirkvi k nekresťanským náboženstvám otvorene a pozitívne hovorí: „Katolícka cirkev nič nezavrhuje z toho, čo je v týchto náboženstvách pravdivé a sväté. S úprimnou úctou hľadá na isté spôsoby konania a správania, na pravidlá a náuky, ktoré sa síce v mnohom líšia od toho, čo sama zachováva a učí, no predsa často sú odleskom tej pravdy, ktorá osvecuje všetkých ľudí.“ Pokračujúc v tejto línii, cirkevné úsilie ohlasovať Ježiša Krista, ktorý je „cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6), používa dnes aj prax medzináboženského dialógu. Dialóg patrí k evanjelizačnému poslaniu Cirkvi, vedie k postojom porozumenia a ku vzťahu vzájomného poznávania i obojstranného obohacovania, a to v poslušnosti k pravde a v úcte k slobode. Trvalé misionárske ohlasovanie Cirkvi sa dostáva dnes do nebezpečenstva pod vplyvom relativistických teórií. Korene týchto teórií treba hľadať v niektorých domnienkach filozofickej alebo teologickej povahy, ktoré sú prekážkou chápania a prijímania zjavenej pravdy. Niektoré z nich sú tieto: presvedčenie, že božská pravda je nepochopiteľná a nevyjadriteľná, a to zo strany kresťanského zjavenia; relativistický postoj k pravde, podľa ktorého to, čo je pravdou pre jedných, pre druhých nemusí byť; radikálny protiklad, ktorý existuje medzi logickým západným zmýšľaním a symbolickým východným zmýšľaním; subjektivismus tých, ktorí pokladajú rozum za jediný prameň poznania a stávajú sa tak neschopnými „pozdvihnúť zrak hore, aby sa odvážili dostať sa k pravde bytia“; ťažkosť pochopiť a prijať skutočnosť, že v dejinách sú definitívne a eschatologické udalosti; eklekticismus tých, ktorí v teologickom bádani preberajú myšlienky, pochádzajúce z rozličných filozofických a náboženských prúdov, bez ohľadu na ich logiku a systematický súvis, ako aj na ich zlučiteľnosť s kresťanskou pravdou; napokon tendencia čítať a vysvetľovať Sväté písmo bez ohľadu na posvätnú Tradíciu a učiteľský úrad Cirkvi. Na základe takýchto domnienok, ktoré sa predstavujú v rozličných odtienkoch niekedy ako tvrdenia a niekedy ako hypotézy, sa vypracovávajú niektoré teologické názory, v ktorých kresťanské zjavenie a tajomstvo Ježiša Krista a Cirkvi strácajú svoj charakter absolútnej pravdy a spásonosnej všeobecnosti, alebo sa na ne aspoň vrhá tieň pochybnosti a neistoty.

*Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár*

R: Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

- 1 Pán je môj pastier,
nič mi nechýba: *
pasie ma
na zelených pašienkach.
R.
- 2 Vodí ma k tichým vodám,
dušu mi osviežuje.
Vodí ma po správnych
chodníkoch, *
verný svojmu menu.
R.
- 3 Prestieraš mi stôl *
pred očami
mojich protivníkov.
- 4 Ležeš mi olej na hlavu *
a kalich mi naplňaš
až po okraj.
R.
- 5 Dobrota a milosť
budú ma sprevádzať *
po všetky dni
môjho života.
- 6 A budem bývať
v dome Pánovom *
mnoho a mnoho dní.
R.

Čistota – vec hygieny tela i duše

Z času na čas prekvapíme známych svojou návštevou. Stane sa, že nás privítajú v pracovnom odevu, zaprášení, špinaví, lebo sme ich zastihli uprostred nejakej práce, brigády. Povedia nám, aby sme si sadli a chvíľu počkali. Potom prídu v čistom odevu, umytí a pripravení venovať sa nám. Kultúrny človek znesie špinu na sebe iba na nevyhnutný čas, potom rýchlo hľadá príležitosť očistiť sa.

Malomocný z Markovho evanjelia si bol vedomý, že malomocenstvo je postihnutie na celý život. Zvykneme tomu hovoriť: niet východiska. On sa však s postihnutím nezmieril. Vyhľadal Ježiša a veľmi odvážne dal najavo, že sa chce dať očistiť, pričom zdôraznil, že všetko necháva na Pánovo rozhodnutie. Ježiš chorého uzdravil. Urobil to nielen pre subjektívny pocit čistoty zo strany malomocného, ale tiež na svedectvo vonkajšiemu svetu. Poslal ho, aby sa ukázal zodpovednej autorite na potvrdenie uzdravenia, a dodal, že je to „im na svedectvo“.

Prečo sa ľudia zbavujú telesného znečistenia, je jasné. Prečo sa však nezmierujú s vnútorným znečistením, ktoré spôsobuje hriech? Ozýva sa v nich svedomie. Niekedy im nedá spať. Inokedy bráni sústrediť sa na prácu, na každodenné povinnosti. Prípadne spôsobuje nervozitu, agresívnejšie správanie, popudlivosť k okoliu. Jednoducho povedané, pre vnútorný pokoj vyhľadáваме najmä sviatosťné možnosti očistenia. Ľudia občas vyhodnotia situáciu takto: Konečne mám pokoj v duši, mám svedomie na pokoji.

Je tu však ešte jeden dôvod. Vyberáme ho z evanjelia – im na svedectvo. Očisťujúci sa človek je svedkom Božej prítomnosti. Stáva sa akoby výzvou a výčitkou pre tú časť populácie, ktorá už umŕtvila svoje svedomie. Ľudia, ktorí sa nehanbia za to, že sa svedujú, že hľadajú radu či povzbudenie vo sviatosťnom fóre, si zasluhujú úctu. Dávajú najavo, že sú hriešni, že mnohé situácie nezvládajú, no veria, že Božia milosť ich znova postaví na nohy. Kajúcnik bude vždy dôstojným reprezentantom myšlienky: „Tak bude v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebnú“ (Lk 15, 7).

ŠTEFAN VITKO

Oznamy

Na Prvú adventnú nedeľu 27. novembra 2011 pri svätých omšiach budeme požehnávať adventné vence a sviečky, ktoré si môžete priniesť so sebou. Tieto posvätené vence a sviečky vám budú počas celého adventu pripomínať čas radostného a nábožného očakávania Kristovho príchodu.

Na Prvú adventnú nedeľu 27. novembra 2011 na sa uskutoční jesenná zbierka na Charitu.

Vinárski majstri našej obce nás pozývajú na posvätenie mladých vín r. 2011, ktoré sa uskutoční v nedeľu 27. novembra 2011 o 15,00 h. v sále Kultúrneho domu.

Minulú nedeľu sa konala svätomartinská zbierka, určená na zakúpenie prístroja pre Detskú fakultnú nemocnicu v Bratislave – Kramároch. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 254,15 Eur. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Naším rodinám ponúkame spoločné prežívanie adventu s duchovnou aktivitou: „**Kto dá prístrešie Svätej rodine**“. Rodiny, ktoré budú chcieť takto spoločne prežívať advent, nech sa zapíšu u pána farára, ktorý tento deviatnik povedie. Bližšie informácie o deviatniku sa dočítate na webovej stránke farnosti alebo v týždenníku Vištucké listy.

Sväté omše v 34. týždni cezročného obdobia - (A)

21.XI. pondelok « *Missa Tridentina* »

17.00 *Za farníkov*

22.XI. utorok

8.00 *Za farníkov*

23.XI. streda

17.00 *Za Ľánu a Elenu Kundrátových a dcéru Alenu*

24.XI. štvrtok

17.00 *Za Ľ Jozefa a Emiliu Svrčekových*

25.XI. piatok

17.00 *Za živých a Ľ členov ružencového bratstva*

26.XI. sobota

10.00 *Na poďakovanie Pánu Bohu za dožitých 60 rokov manželstva manželov Kublihových a Mrvových*

Upratovanie kostola č.d. 285 - 324

27.XI. Prvá adventná nedeľa (B)

8.00 *Za Ľ Štefana a Júliu Fahušiových a nevestu Ludmilu*

Lektori: Blahová, Vráblová

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Hájičková, Polakovič

Liturgický kalendár

21.XI. pondelok	Obetovanie Panny Márie
22.XI. utorok	sv. Cecília, panna a mučenica
23.XI. streda	sv. Klement I., pápež a mučeník
24.XI. štvrtok	sv. Ondrej Dung – Lak a spol. mučeníci
25.XI. piatok	sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica
26.XI. sobota	sv. Konrád, biskup, sv. Silvester, opát

Slovo na dnes

Podobne ako športovci na olympiáde. Do niekoľkých minút vtesnajú námahu, odriekanie a obeť, tu sa rozhoduje o všetkom. Ak sa nepresadíš, o štyri roky budú opäť hry, budeš mať novú príležitosť, ale ktovie...

Dieťa chodí do školy, aby obstálo na jednej skúške. Športovec roky trénuje.

Aby si napísal jednu knižku, musíš tisíce kníh prečítať.

Tak človek húževnato a vytrvalo zberá, aby sa v jednej chvíli premenil. Vstúpil do vyššej formy svojho bytia.

Boroš napísal knihu: *Mysterium mortis*. Dieťa, než sa narodí, naberá na seba, zvykne si, upraví si pohodlie a naraz je to neúnosné. V mene záchrany holého života sa musí rozhodnúť pre svoju smrť. Zničí svoj domov, aby našlo nový. Tak umiera kojenec svojim rodičom, mladík a deva svojmu teplému domovu, mladý muž a žena opúšťa celý domov a prijíma rozhodnutie. Tak umierame svojej práci, zdraviu, deťom, istotám a aj v smrti volíme v mene života novú formu svojej existencie.

Bankovka je kúsok papiera, ale za ňou stojí poklad. Človeče, aj keď si zelený ako šalát, za tebou je Kristova krv.

Tá istá vec nie je to isté.

More papiera môžete natrieť na zeleno. Platí len pravá bankovka.

Môžeš sa bez Boha zodrať. Mne to nič nehovorí...

Zodiera sa zvierá, otrok, stroj.

Musí stáť za tebou Kristus a on dáva cenu každému, i malému gestu.

Budú vám prisladzovať váš trpký život hrdličky svojím cukrovaním, vy, diabetici večnosti. Inflácia náboženských slov. Benhoeffer: Dospelý svet.

Nenáboženské kresťanstvo. Dospelý svet odmieta mýty, rukovoditeľstvo, náboženské poučovanie a štruktúry. Vo svojich modlitbách a samotách musíme vyžalovať celý svoj život boľavý až na dno, až na drevo kríža, kde sa musí opustiť všetka útecha a istota, aby sme sa stretli s ním.

Pán Ježiš vytrvalo berie na seba naše viny. V tom je jeho veľkosť. Ak ho chcem nasledovať, musím prijať cestu anonymného robotníka v tomto svete a keby som sa s ním stretol (lebo je dosť mocný, aby ma zomlel), aj cestu kríža.

Mohol som svoj život prežiť na druhej strane „slobodne“ v práci a v hojnosti. Keď som prijal túto cestu, musel som počítať, že bude treba znova platiť. Všetko sa pomínie.

Dôvera v Boha a viera v zmŕtvychvstanie je dosť silný motív na to, aby sme žili bez strachu.

Namáhavo si valím svoj život dopredu ako bremeno svoje - toľkých ľudí. Je to môj kríž. Denne zápasím o

svoju vieru, o svoje miesto pri Ježišovi a myslím si, že to je údel všetkých ľudí. Som s nimi solidárny. Z lásky k nim odmietam pohodlné cesty, hotové formy, isté slová. Toto je moja cesta a očistec.

Stal som sa človekom Cirkvi a človekom Božím. Cirkev, ak chce byť verná svojmu poslaniu, musí byť čistá, ale otvorená dokorán pre celý svet, ktorý vôbec nie je čistý, ale zaťažený všetkým možným balastom. Ona ho musí stále očisťovať, dvíhať a chrániť.

A podobne Boh. V Kristovi sa prihovára každému človeku, za každého umiera. Všetkých zachránil, je tu pre všetkých. Vzďialený od každého sektárstva, separatizmu, partikularizmu.

Aj svet nekresťanský vo svojom myslení dospel k názoru, že si tu pre iných. Musíš pracovať pre iných, myslieť na iných a rešpektovať zákony spoločného života. „Individuálne kresťanstvo“, „spása mojej duše“ patrí minulosti. Za všetky ploty sa budeme hanbiť.

Zobrať na seba podiel viny Cirkvi za tento nekresťanský svet.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

SVOJE STAROSTI ZVER BOHU

1. Syn môj, nechaj ma robiť s tebou čo chcem; ja viem, čo ti je na osoh.
2. Ty zmýšľáš ako človek; o mnohých veciach súdiš, ako ti radí tvoja ľudská náklonnosť.
3. Pane, čo hovoríš, je pravda. Tvoja starostlivosť o mňa je väčšia, než všetka starosť, ktorú ja môžem mať o seba.
4. Lebo na veľmi vratkom základe stojí, kto všetku svoju starosť neskladá na teba.
5. Pane, nech len moja vôľa ostáva priamo a pevne v tebe, a tak urob so mnou, čo sa ti páči.
6. Lebo len dobré môže byť, čokoľvek so mnou spravíš.
7. Ak ma chceš ponechať v temnotách, buď pochválený: a ak chceš, aby som bol v svetle, buď zas pochválený. Ak ma ráčiš potešiť, buď pochválený a ak ma chceš zarmútiť, buď tiež vždy pochválený.
8. Syn môj, takto sa musíš správať, ak chceš kráčať so mnou.
9. Buď práve tak ochotný trpieť, ako radovať sa.
10. Rovnako ochotne buď núdzny a chudobný ako zámožný a bohatý.
11. Pane, vďaka budem trpieť pre teba, čokoľvek zošleš na mňa.
12. Rovnako chcem z tvojej ruky prijať dobré i zlé, slasť i horkosť, veselosť i žiar, a za všetko, čo ma stihne, ti chcem ďakovať.
13. Ochráň ma od každého hriechu a nebudem sa báť ani smrti, ani pekla.
14. Len keď ma nezavrhnješ a nevymažeš z knihy života, neuškodí mi nijaké trápenie, čo na mňa doľahne.

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

Kto dá prístrešie Svätej rodine ?

Základné údaje o deviatniku

Evanjeliový základ

Lukášovo evanjelium v správe o Ježišom narodení hovorí o tom, ako Jozef s Pannou Máriou išli z Nazareta na súpis ľudu do Betlehema. Keďže nebolo pre nich miesta v betlehemskej hospode, ktorá slúžila ako prístrešie pre pocestných, museli si hľadať útulok inde. Hoci pohostinstvo patrilo k náboženským povinnostiam Izraelitov, predsa nedostali ubytovanie u ľudí. Uchýlili sa do jaskyne, kde Panna Mária dala svetu Ježiša.

Táto udalosť podnietila vznik ľudovej adventnej pobožnosti - hľadanie prístrešia pre Svätú rodinu. Ľudia po deväť večerov pred Vianocami (začína sa 15. decembra a končí sa 23. decembra) putovali s obrazom Svätej rodiny z domu do domu ako hľadajúci prístrešie a spoločnou modlitbou sa pripravovali na dôstojné oslávenie Ježišom narodenia. Ako adventné obdobie i táto pobožnosť má mariánsky charakter.

Pobožnosť má formu deviatnika. Deväťdňová pobožnosť má tiež základ vo Svätom písme. Skutky apoštolov zachovali správu o tom, že Ježišovi učeníci s Pannou Máriou zotrvali na modlitbách po deväť dní od Ježišom nanebovstúpenia až po Turíce a tak vyprosovali dar Ducha Svätého. Deviatnik je aj odpoveďou na výzvy Svätého písma k vytrvalej modlitbe.

Pri tejto pobožnosti sa vytvára spoločenstvo veriacich. A tak pobožnosť je odpoveďou na Ježišovu požiadavku spoločnej modlitby: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“

Vo vydavateľstve Posla Božského Srdca Ježišom roku 1931 vyšla brožúra pod názvom Kto dá prístrešie preblahoslavenej Panne Márii? Táto pobožnosť sa dodnes koná v niektorých mestách a obciach na Slovensku. Na žiadosť veriacich bol vo Vydavateľstve Dobrá kniha Trnava v roku 2006 vydaný deviatnik v moderne upravenej podobe.

Cieľ pobožnosti

Cieľom tejto pobožnosti je:

1. Dať duchovnú vynáhradu za odmietnutie a urážky Svätej rodiny, ktoré sa jej dostali a dostávajú.
2. Osobitne preukázať lásku a úctu Panne Márii ako Ježišovej Matke a našej duchovnej Matke – prostrednici všetkých milostí.
3. Pripraviť sa na dôstojné slávenie Vianoc – osobitne vyprosiť si milosť pre duchovný zrod Ježiša, jeho lásky a pokoja v rodinách.

Kedy sa koná deviatnik?

Hľadanie prístrešia pre Svätú rodinu je deväťdňová pobožnosť. Koná sa deväť dní pred Vianocami. Začína sa 15. decembra a končí 23. decembra. Účastníci sa stretávajú večer, obyčajne v tom čase, keď zvoní na Anjel Pána.

Kto koná deviatnik?

Deviatnik je súkromná pobožnosť. Zapája sa do nej deväť rodín alebo deväť osôb z rozličných rodín. Môžu sa jej zúčastniť celé rodiny i s deťmi, ba môžu sa k nej pridať aj ľudia, ku ktorým sa nejde do domácnosti.

V prípade väčšieho záujmu v obci môže sa vytvoriť niekoľko skupín, ktoré si budú osobitne konať tento deviatnik.

Kde sa koná pobožnosť?

Pobožnosť sa koná v súkromných domoch. Každý deň sa modlí v inej domácnosti. Rodiny (osoby) si dohodou alebo losovaním rozvrhnú, kedy poskytnú prístrešie Svätej rodine.

Keď to rozličné okolnosti nedovolia, môže sa pobožnosť konať len v jednom dome, prípadne v niekoľkých domoch.

Pokračovanie v budúcom čísle

Lectio divina Viera v skutkoch

Mt 25,31-46

(Ježiš povedal svojim učeníkom:)

³¹Keď príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. ³²Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy. On oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeluje ovce od capov. ³³Ovce si postaví napravo a capov

naľavo. ³⁴Potom kráľ povie tým po pravici: Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. ³⁵Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, ³⁶bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou. ³⁷Vtedy mu povedia spravodliví: Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? ³⁸Kedy sme ťa videli ako cudzinca a prichýlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? ³⁹Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme za tebou? ⁴⁰Kráľ im odpovie: Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. ⁴¹Potom povie aj tým po ľavici: Odíďte odo mňa, zlodeční, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovi a jeho anjelom. ⁴²Lebo som bol hladný a nedali ste mi jesť, bol som smädný a nedali ste mi piť, ⁴³prišiel som ako cudzinec a neprichýlili ste ma, bol som nahý a neprideli ste ma, bol som chorý a vo väzení a nenavštívili ste ma. ⁴⁴Vtedy mu aj oni odpovedia: Pane, kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako cudzinca, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení a neposlúžili sme ti? ⁴⁵Tu im on odpovie: Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste neurobili. ⁴⁶A títo pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.

Ďalšie čítania: Ez 34,11-12.15-17; Ž 23,1-3.5-6; 1 Kor 15,20-26.28

ČÍTANIE:

Tento liturgický rok sa chýli ku koncu a dnešné čítanie nám ponúka záverečnú časť piatej Ježišovej veľkej reči v Matúšovom evanjeliu. V úzkom slova zmysle to nie je podobenstvo, ale skôr živé vykreslenie scény posledného súdu. Dá sa na ňu pozeráť z mnohých pohľadov, no my sa zameriame len na niekoľko z nich.

Vo väčšine predchádzajúcich podobenstiev kráľa predstavuje Boh Otec. Tu sa však sám Ježiš stotožňuje s tým kráľom, ktorý príde súdiť ľudí. Ježiš vie, že židovskí vodcovia ho odmietnu a dajú ukrižovať. Keď sa však vráti, jeho pravá identita bude nepochybniteľná.

Obraz pastiera, ktorý oddeľuje ovce od capov, bol Izraelitom v tej dobe veľmi dobre známy. Ovce aj capy sa počas dňa pásli spoločne, no v noci capov oddeľovali a dávali ich na teplejšie miesto, pretože boli menej odolní. Rozdelenie na spravodlivých a nespravodlivých ešte zdôrazňuje Ježišovo predchádzajúce učenie. Preukazovať ľuďom okolo seba súcit je prirodzeným výrazom viery v Ježiša. Krácanie v poslušnosti Ježišovi a láska k blížnemu nenechávajú miesto pre ľahostajnosť voči potrebám druhých.

MEDITÁCIA:

▪ Rozjímajte nad Ez 34,11-17. Uvažujte nad rozličnými spôsobmi, ktorými sa pastier stará o svoje ovce. Čo vám to hovorí o spôsobe, ktorým sa Boh stará o vás?

- Ako nám môže pomôcť pochopiť tento úryvok čítanie z Jak 2, 14-26?
- Aké pocity máte z posledného súdu?
- Čo nám má tento úryvok povedať o našich postojoch voči druhým ľuďom?

MODLITBA:

Klaňajte sa Ježišovi ako kráľovi sediacemu na tróne a obklopenému anjeli. Proste Boha, aby vám pomohol vidieť potreby druhých a spôsob, ktorým im môžete pomôcť. Môže vám hovoriť o ľuďoch, ktorí sú hladní či smädní duchovne aj telesne.

KONTEMPLÁCIA:

Ďakujte za to, že ste zmierení s Bohom vďaka Ježišovi, ktorý na kríži zaplatil cenu za vaše hriechy.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku